

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(இருபத்து ஏழாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தந்திரம் - இருபத்து ஏழாவது அத்யாயம் (உபாஸகனின் கடமைகள்)

சக்ர:-

1. நமஸ்துப்யம் ஜகந்நாதே புண்டரீகாக்ஷ வல்லபே
அசேஷ ஜகதீசானே ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வபாவிநி

பொருள் - இந்திரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம் கூறத் தொடங்கினான்: இந்த ஜகத்தின் நாதனும், தாமரை போன்ற திருக்கண்கள் கொண்டவனும் ஆகிய நாராயணனுடைய பத்னியே! அனைத்து ஜகத்திற்கும் ஈசுவரியே! அனைத்தும் அறிந்தவளே! அனைத்து நிலைகளிலும் உள்ளவளே! உனக்கு நமஸ்காரங்கள்.

2. ச்ருதமேதந்மயா ஸம்யக் வித்யாநாம் தத்த்வம் உத்தமம்
பூயச்ச தாரிகாயா ஏ விதிம் வ்யாக்யாதும் அர்ஹஸி

பொருள் - அனைத்து உயர்ந்த வித்யைகள் குறித்து நான் நன்றாக அறிந்துகொண்டேன். இனி எனக்கு உபாஸிப்பதாக உள்ள தாரிகை குறித்து உரைப்பாயாக.

ஸ்ரீ:-

3. ஆத்யமேகம் பரம் ப்ரஹ்ம ஸர்வஜ்ஞம் ஸச்சிதாத்மகம்
ஸ்வசக்திசிரதம் திவ்யம் லக்ஷ்மீநாராயணம் மஹ:

பொருள் - மஹாலக்ஷ்மி இந்திரனிடம் கூறத் தொடங்கினாள்: அனைத்திற்கும் முதலாக உள்ள பரப்ரஹ்மமானது அனைத்தும் அறிந்ததும், அனைத்து இருப்பாகவும், அனைத்து ஞானமாகவும் உள்ளதாகும். லக்ஷ்மீநாராயணனாக உள்ள அந்த ப்ரஹ்மமானது திவ்யமான தனது சக்தி கொண்டு இயங்குவதாகும்.

4. அஹம் ஸா பரமா சக்தி: அஹந்தாக்யா ஸநாதநீ
தத் தர்ம தர்மிணீ நித்யா ப்ரபா பாநோரிவாமலா

பொருள் - எப்போதும் உள்ள நானே, அவனுடைய அந்த உயர்ந்த சக்தியாக விளங்குகிறேன். சூரியனுடைய தூய்மையான கதிர்கள் போன்று, அவனுடைய அனைத்து தர்மங்களையும் (பண்புகள்) கொண்டவளாக நான் எப்போதும் உள்ளேன்.

5. ததீயாநி விதீயந்தே பஞ்ச க்ருத்யாநி ஸர்வதா
தத் உந்மேஷ ஸ்வரூபிண்யா மயைவ அதிதி நந்தன

பொருள் - அதிதியின் புத்திரனே! அவனுடைய ஸ்ருஷ்டி என்னும் செயலின் ரூபமாகவே உள்ள நான், அவனுடைய ஐந்து செயல்களையும் செய்கிறேன் (ஐந்து செயல்கள் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மயக்குதல், க்ருபை செய்தல்).

6. மம திவ்யா பரா சக்திர்நித்யம் மத் தர்ம தர்மிணீ
ஹ்ருல்லேகா பரமா வித்யா மத் ஸ்வரூபா புரந்தர

பொருள் – புரந்தரனே! ஹ்ருல்லேகா (ஹ்ரீம்) என்னும் உயர்ந்த வித்யையானது என்னுடைய ஸ்வரூபமாகவே காணப்படுகிறது. அவளே எனது உயர்ந்த சக்தியும், தெய்வீகமும், எனது தர்மங்களும் கொண்டவள் ஆவாள்.

7. அஸ்யா வ்யாக்யாமிமாம் சாச்வத் ஸாவதானேந சேதஸா
சுரத்ததாந: ப்ரபந்நஸ்த்வம் உபஸந்நோ க்ருஹாண மே

பொருள் – என்னிடம் உண்மையாகவும் ஆழ்ந்த பக்தியுடனும் நீ சரணாகதி அடைந்துள்ளாய். ஆகவே அவளைக் குறித்து நான் உரைக்க, நீ கவனமாகக் கேட்பாயாக.

8. ஆமநந்தி யமாத்மாநம் ஜகதஸ்தஸ்துஷ: பரம்
ப்ரஸவ ஸ்திதி ஸம்ஹாரா காரணம் ஸூர்ய ஸம்ஜ்ஞிதம்

9. நித்யம் ப்ரேரயிதாரம் ச ப்ராணஸம்ஜ்ஞம் ஸநாதநம்
தம் வித்தி ப்ரதமம் வர்ணம் ஹகாரம் புருஷோத்தமம்

பொருள் – எந்த ஒன்று அனைத்து வேதங்களாலும் அனைத்தின் ஆத்மாவாகவும், அனைத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாகவும், இந்த ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி மற்றும் ஸம்ஹாரம் ஆகியவற்றுக்குக் காரணமாக உள்ளதாகவும், ப்ராணன் என்னும் வெளி சக்திகளைத் தொடர்ந்து இயக்கியபடி உள்ளதாகவும் இருக்கிறதோ, அதனையே ஹ்ருல்லேகா என்பதுடைய முதல் எழுத்தாகிய “ஹ” என்னும் புருஷோத்தமன் எனக் கொள்வாயாக.

10. யஸ்தஸ்ய ப்ரதம உந்மேஷ: க்ரோட க்ருத ஜகத் த்ரய:

அசேஷபுவந ஆகாரோ ஜ்வலத் ரூப: அமித: அந்யத:

11. ரேபம் தத் பரமம் வித்தி தேஜோ ரூபம் ஸநாதநம்

உந்மேஷ ஏவ ஸம்யக் ஸ வ்யாப்நுவந ஸகலாம் கதிம்

பொருள் – அவனுடைய முதல் இயக்க நிலையானது மூன்று லோகங்களையும் வ்யாபித்து, அனைத்தின் ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஆதாரமாக உள்ளது. அது மிகுந்த தேஜஸ் கொண்டதாகவும், எதனாலும் எல்லைப்படுத்தப்படாமலும் உள்ளது. மேலும் ஒளி வீசுவதாகவும், நித்யமாகவும், அனைத்து மார்க்கங்களிலும் பரவியதாகவும் உள்ளது. அதுவே ஹ்ரீம் என்பதில் உள்ள “ர” என்பதாகும்.

12. வ்யாபாராந் பஞ்ச பிப்ரச்ச பிந்தூந் ஸ்ருஷ்ட்யாதி லக்ஷணாந்

ஆச்சர்ய ஜ்ஞாந ரூபச்ச நிமேஷோந்மேஷ ஸந்ததே

13. இச்சா ஜ்ஞாந க்ரியா ரூபம் பிப்ரச்ச விததி க்ரமம்

இர்இரூபஸ்ய யுகம்ஸ்ய ஸ்திதிரேஷா ஸநாதநீ

பொருள் – பீஜமந்த்ரமான “ஹ்ரீம்” என்பதில் உள்ள “இ, ஈ” ஆகியவை எப்போதும் எவற்றைக் குறிக்கின்றன என்றால்: ஸ்ருஷ்டி முதலான ஐந்து செயல்களைக் குறிப்பதான பஞ்சபிந்து (அதாவது இ) என்பது வியக்கவைக்கும் ஞானரூபமாகவே உள்ளது என்பதையும், இமைகளை மூடித் திறத்தல் (அதாவது ஸ்ருஷ்டித்தல், ஸ்ருஷ்டிக்காமல் இருத்தல்) என்பதையும், “இச்சை – ஞானம் – செயல்” ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் ரூபத்தையும் ஆகும்.

14. ததேவம் பரமோந்மேஷரூபாஹம் விததோதயா

இச்சா ஜ்ஞாந க்ரியா ரூபா பஞ்சக்ருத்யகரீ விபோ:

15. நாநாவிதாச்சர்ய மயீ சித்தநா ஸுகரூபிணீ

விஜ்ஞேயா பரமாத்மஸ்தா வ்யாபிநீ விஷ்ணுவல்லபா

பொருள் – ஆகவே எங்கும் வ்யாபித்துள்ளவளும், மஹாவிஷ்ணுவின் நாயகியும் ஆகிய என்னிடம் : அனைத்து அசைவுகளுடன் கூடியதாக உள்ள ரூபம், “இச்சை – ஞானம் – செயல்” ஆகிய தன்மைகளுடன் கூடியதான நிலையின் பகவானுடைய ஸ்ருஷ்டி உள்ளிட்ட ஐந்து செயல்களை வெளிப்படுத்தும் தன்மை, பல்வேறு வியக்கவைக்கும் செயல்கள், சித்ரூபம், ஸுகரூபம் ஆகிய அனைத்தும் உள்ளன என்று அறியவேண்டும்.

16. விதாய க்ருத்யமகிலம் த்ரைலோக்ய ஐச்வர்யதாயிநி
தஸ்மிந்நேவ புநர்தேவே வ்யோமேசே பரமாத்மநி
17. ஆதாய ஸர்வஸம்பாரம் ப்ரதிதிஷ்டாமி நிஷ்கலா
அஸ்யா ரூபாணி பஞ்சேஹ தத்வஜ்ஞா: ஸம்ப்ரசக்ஷதே

பொருள் – மூன்று லோகங்களுக்கும் உரிய ஐச்வர்யத்தை நானே அளிக்கிறேன். எனக்கு அவயவங்கள் ஏதும் இல்லை. ஸ்ருஷ்டி முதலான ஐந்து செயல்களைச் செய்த பின்னர் நான் மீண்டும் பரமாத்மாவிடம் குடிகொள்கிறேன். அந்த நிலையில் என்னில் அனைத்து லோகங்களும் அடங்கி உள்ளன. உண்மையை அறிந்தவர்கள் தாரா என்னும் எனது நிலையானது, ஐந்து ரூபங்கள் கொண்டதாகவே கூறுகிறார்கள்.

18. தாநி ரூபாணி தேவேச கதந்த்யா மே நிசாமய
வ்யோமேசாந்தமிதம் ரூபமேகம் யத் தத் ப்ரகீர்த்திதம்

பொருள் – அத்தகைய ஐந்து ரூபங்கள் குறித்து இப்போது நான் வர்ணிக்க, நீ கேட்பாயாக. வ்யோமேசத்துடன் (“ஹ்ரீம்” என்பதில் உள்ள “ம்” என்பது) முடிகின்ற ஒரு ரூபம் குறித்து நான் முன்பே கூறினேன்.

19. வ்யோமேசாத் பரத: கேசித்வாஞ்சந்தி பரமேச்வரம்
வ்யோமேசமபஹாயாந்யே ப்ரதாநம் விநியோஜ்ய
20. பிந்துநாதௌ ச வாஞ்சந்தி ததந்தே ப்ரணவோபமம்
அந்தே ப்ரதாநமேவைகம் கேசித்தீரா: ப்ரசக்ஷதே
21. ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாரமந்தே அந்யே வைதிகா: ஸமதீயதே
ஏவம் பஞ்ச ஸ்வரூபிணி தாரிகாயா விதுர்புதா:

பொருள் – ஒரு சிலர் வ்யோமேசத்தின் இறுதியில் பரமேச்வரத்தை வைப்பார்கள் (அதாவது “ஹ்ரீம்” என்பதுடன் “ஹ்” சேர்த்தல்). ஒரு சிலர் வ்யோமேசத்திற்குப் பதிலாக ப்ரதானத்தை (அதாவது “ம்”) வைத்துக் கொண்டு, அதனைத் தொடர்ந்து ப்ரணவத்தைக் குறிக்கும்விதமாக பிந்துவையும் (அதாவது “ம்”), நாதத்தையும் (அதாவது குறுகிய “ம்”) சேர்ப்பர் (அதாவது “ஹ்ரீம்” என்பதுடன் “ம்” மற்றும் குறுகிய “ம்” சேர்த்தல்). ஒரு சிலர்,

ப்ரதானம் மட்டுமே இறுதியில் இருக்கவேண்டும் என்பர் (அதாவது “ஹீம்” என்பது மட்டுமே). வைதிகர்களில் சிலர், இறுதியில் விஸ்ருஷ்டிக்ருத் (அதாவது “ஹ்”) இருக்கவேண்டும் என்பர் (அதாவது “ஹீஹ்”). இந்த ஐந்தும் தாரிகையின் ரூபங்களாக அறிஞர்களால் அறியப்படுகிறது.

22. சாந்தஸ்தாயா: ஸுரேசாந ரூபாண்யேவம்விதாந்யபி

ப்ரதாநாந்தே விஸ்ருஷ்டயந்தே வ்யோமேசாந்தே ததைவ

23. வ்யோமேசாந்த்வ விஸ்ருஷ்டயந்த இதி ரூபசதுஷ்டயே

ஐஹிகீ பரமா ஸித்தஸ்தத்தச்சமுத்ரிகீ பரா

24. ப்ரதாந பிந்து நாதாந்தே மோக்ஷஸ்ரீரேவ கேவலா

இத்யேவமநுஸந்தாய தாரிகாயா: பராம் ஸ்திதம்

25. சிஷ்யாய ஸாதுசீலாய குருப்ரஹ்மஹிதைஷிணே

ஆசார்ய ஆதிசேத்வித்யாம் பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணீம்

பொருள் – இப்படியாக ப்ரதானத்தில் முடிவது, விஸ்ருஷ்டியில் முடிவது, வ்யோமேசத்தில் முடிவது மற்றும் வ்யோமேசம் மற்றும் விஸ்ருஷ்டி ஆகியவற்றில் முடிவது என்பதான நான்கு ரூபங்களில் விளங்குகின்ற தாரிகையின் வடிவங்களானவை, ஒருவனுக்கு இம்மை மற்றும் மறுமை ஆகியவற்றில் அனைத்து விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுவதாக உள்ளன. மேலும் ப்ரதானம், பிந்து மற்றும் நாதம் ஆகியவற்றுடன் முடிகின்ற வடிவமானது, மோக்ஷ செல்வத்தை அளிப்பதாக உள்ளது. இவ்விதமாக தாரிகையின் ஸ்வரூபம் குறித்து நன்கு விளக்கிய பின்னர் ஒரு குருவானவர், ப்ரஹ்ம ஸாரமாகவே உள்ள வித்யையை உபதேசிப்பாராக. யார் ஒருவன் நல்ல ஒழுக்கத்துடன் கூடியவனாகவும், ஆசார்ய பக்தி கொண்டவனாகவும், அந்தணர்களை மதிப்பவனாகவும் உள்ளானோ அவனுக்கே உபதேசிக்கவேண்டும்.

26. ஹஸ்த தேஹாங்க விந்யஸம் விதாயாத்மநி வை புரா

விந்யஸ்ய சிஷ்யதேஹே ச ததச்சோபதிசேந்மநும்

பொருள் – ஆசார்யன் முதலில் தனது கரங்கள், சரீரம் மற்றும் கால்கள் கொண்டு அங்கந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அதன் பின்னர் இதனையே சிஷ்யனும்

செய்யும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து அவனுக்கு தாரிகை மந்திரத்தை உபதேசிக்கவேண்டும்.

27. ஸ்தாபயேத்ததி சிஷ்யஸ்ய பாவபூர்வம் மநூம் பரம்

புநச்ச ஸ்தாபயேத் ஸ்வஸ்ய ஹ்ருதயே மந்த்ரமுத்தமம்

பொருள் – அதன் பின்னர், அந்த மந்திரத்தை “ஓம்” என்பதன் பின்னர் உச்சரித்து, அதனைச் சிஷ்யனுடைய இதயத்தில் வைக்கவேண்டும். தொடர்ந்து அந்த மந்திரத்தைத் தனது இதயத்திலும் வைக்கவேண்டும்.

28. தீக்ஷாபிஷேகபூர்வம் ச ஸர்வமேதத் ஸமாசரேத்

ஆசார்யாதத ஸம்ப்ராப்ய வித்யாம் சிஷ்யோ விவக்ஷண:

பொருள் – இவ்விதம் தீக்ஷைக்குப் பின்னர் அந்த மந்திரத்தைப் பெற்ற சிஷ்யன் ஒருவன், அந்த வித்யைக்கான அனைத்துவிதமான கர்மங்களையும் சரிவரச் செய்யவேண்டும்.

29. ஆத்மாநம் ஆத்மநச்சைவ வித்தம் தத்வா து தக்ஷிணாம்

ஸகலம் த்வர்தம்சம் வா யேந வா தோஷ்யதே குரு:

பொருள் – அதனைத் தொடர்ந்து அந்த சிஷ்யன் தனது சொத்து முழுவதையுமோ அல்லது பாதி சொத்தையோ, அந்த ஆசார்யனுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்ப, முழு மனதுடன் குரு தக்ஷிணையாக அளிக்கவேண்டும்.

30. வைதிகே ச ஸமாசாரே லௌகிகே ச வ்யவஸ்திதே

அப்ரமாத்யந் ஸதாசார்யே குருஷு ப்ராஹ்மணேஷு ச

31. அத்ரோஹம் சீலயந் சாச்வத்பூதக்ராமே சதுர்விதே

நித்யம் ஆத்மகுணோபேதோ தர்மலக்ஷணஸேவக:

பொருள் – அதன் பின்னர் வைதிக கர்மங்கள் மற்றும் லௌகிக கர்மங்களில் அவன் ஈடுபடவேண்டும். அவன் தனது ஆசார்யன், மூத்தவர்கள் மற்றும் அந்தணர்கள்

ஆகியோரிடமும், நான்குவிதமான உயிரினங்களிடமும் சீராக நடக்கவேண்டும். ஆத்குணங்கள் வழுவாமல், தர்மத்தின் லக்ஷணம் விலகாமல் அவன் நடப்பானாக.

32. ஸம்ஸ்காரை: ஸம்ஸ்க்ருத: சுப்ரைர் தேவ பித்ர அதிதி க்ரிய:

திவ்ய சாஸ்த்ராண்யதீயானோ நிகமாம்ச்சைவ வைதிகாந்

33. அலோலுபேந சித்தேந ஸித்தாந்த அநநுஸஞ்சரந்

யாவதர்த்தம் து விஜ்ஞாநம் ஆததாநஸ்ததஸ்தத:

பொருள் – அவன் அனைத்து ஸம்ஸ்காரங்களும் நிறைந்தவனாகவும், தேவ – பித்ரு – அதிதி கர்மங்களைச் சரிவர இயற்றுபவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அனைத்து வேத சாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவனாகவும், வேதங்களுடைய எல்லையாகிய வேதாந்தங்களை அறிந்தவனாகவும் இருக்கவேண்டும். வேதங்களில் கூறப்பட்ட விதிகளை எந்தவிதமான பற்றுதலும் இன்றி சரிவர இயற்றுபவனாகவும், அனைத்தைக் குறித்தும் ஞானம் கொண்டவனாகவும் இருக்கவேண்டும்.

34. அதூஷ்யம்ச்ச சாஸ்த்ராணி ப்ரமாணரநுஸஞ்சரந்

ஆஹ்நிகம் விதிவத் குர்வந் சாஸ்த்ரார்த்தம் கர்மணாம் க்ரமை:

35. அஹராதி த்வஹோராத்ரம் புநா ராத்ரி அவஸாநகம்

அவந்த்யம் ஸததம் குர்வம்ச்ச உதிதை: கர்மணாம் க்ரமை:

பொருள் – சாஸ்த்ரங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது (அல்லது துஷ்ப்ரயோகம் செய்யக்கூடாது). சரியான வழிகளில் அவற்றைக் குறித்த ஞானத்தை அடையவேண்டும். ஆஹ்நிக முறைப்படி, சாஸ்த்ர வழிகளில் அன்றாட கர்மங்களைச் சரிவர இயற்றவேண்டும். காலை, மதியம், இரவு என அனைத்து வேளைகளிலும், அந்தந்த வேளைகளுக்கு ஏற்ப உள்ள கர்மங்களை எந்தவிதமான இடையூறும் இன்றி, சரிவர இயற்றவேண்டும்.

36. பஞ்சகாலரதோ நித்யம் பஞ்சயஜ்ஞபராயண:

பூஷிதோ தமதாநாப்யாம் ஸத்யேநாஹிம்ஸநேந ச

37. சோதிதேந க்ரமேணேமாம் வித்யாம் ஸம்ஸாத்ய யத்நத:

ப்ரஸநநயா தியா யுக்தோ நித்யம் ஸ்வார்த்தபரார்த்தயோ:

பொருள் – ஐந்து வேளைகளில் செய்யவேண்டிய கர்மங்களை வழுவாமல் செய்யவேண்டும். ஐந்து யஜ்ஞங்களையும் ஒருபோதும் கைவிடக்கூடாது. புலன் அடக்கம், தானம், ஸத்யம், அஹிம்ஸை ஆகியவற்றைக் கொண்டவனாக இருக்கவேண்டும். சரியான வரிசையில் அனைத்து வித்யைகளையும் கைக்கொண்ட பின்னர், தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் எப்போதும் ஏற்புடையவனாக இருக்கவேண்டும்.

38. பூதிமேவ பராமிச்சந் விபூதிம் பரிவர்ஜயேத்

பாவந: ஸர்வபூதாநாம் மநஸா சக்ஷுஷா கிரா

பொருள் – அந்த உபாஸகன் இடையில் கிடைக்கக்கூடிய செல்வங்களைத் துறந்தவனாக, மிகவும் தூய்மையான நிலையையே அடைய முயலவேண்டும். அவன் தனது மனம், பார்வை மற்றும் வாக்கு ஆகியவற்றால் அனைவரையும் தூய்மையாக்க வேண்டும்.

39. சித்த ப்ரஸாதநீ: தேவி இச்சதஸ்த்ர: பரிசீலயந்

மைத்ர்யாத்யா: சாந்திமந்விச்சந் ஜப யஜ்ஞ பராயண:

பொருள் – சித்தத்தைத் தூய்மையாக்கவல்ல மைத்ரீ முதலானவற்றை (அதாவது நட்பு, கருணை, ஆனந்தம் மற்றும் வைராக்யம் ஆகியவற்றை) தேவிகளாக உருவகம் செய்து, சாந்தியை அடைவதற்காக ஜபம் மற்றும் யஜ்ஞம் ஆகியவற்றைக் கைக்கொள்வானாக.

40. அப்ரமாத்யந் ஸ்வகர்மஸ்த: ப்ரமாதே ஸதி தைவத:

ப்ராயச்சித்தம் சரந் ஸம்யக் யஸ்மிந் யஸ்மிம்ஸ்து யாத்ருசம்

பொருள் – தனது கர்மங்களைத் தானே தவறாமல் செய்யவேண்டும். தற்செயலாக நேர்ந்த பாபங்களுக்கான ப்ராயச்சித்தங்களை, ஒவ்வொரு பாபத்திற்கும் செய்யவேண்டும்.

41. கர்மணா மநஸா வாசா தேவதேவம் ஜநார்தநம்

ப்ரபந்ந: சரணம் சாச்வந்மாம் ச தத் தர்ம தர்மிணீம்

பொருள் – தனது சரீரம், மனம், வாக்கு ஆகியவற்றால் அனைவருக்கும் தேவனாகிய ஜநார்த்தனனையும், அவனைப் போன்றே குணங்களைக் கொண்ட என்னையும் சரணம் அடைவானாக.

42. உத்தமம் புருஷம் ஸ்த்ரீம் ச ஸந்த்ருஷ்ட்வா மாம் அநுஸ்மரந்

தம்பதீ பூஜயந் நித்யம் தாம்பத்யம் ச அபி அலோபயந்

பொருள் – சிறந்த ஆணையும் பெண்ணையும் தம்பதிகளாக அவன் காண நேர்ந்தால், அவர்கள் எப்போதும் பிரியாமல் உள்ள அவர்களுடைய புனிதமான தாம்பத்யத்தை எண்ணியவனாக, என்னை மனதில் த்யானித்தபடி அவர்களைஹ் தெய்வீகமான தம்பதிகளாகவே வணங்குவானாக.

43. சப்தஸ்தமர்த்தகம் வாபி பும்பாவம் விவிதாத்மகம்

ஸ்த்ரீபாவம் வித்தி தத் ரூபம் லக்ஷ்மீநாராயணம் ஸ்மரந்

பொருள் – ஏதேனும் ஒரு சொல் அல்லது அதன் பொருள் ஆகியவற்றில் ஆண்பால் இருந்தால், அதில் பெண்பாலும் உள்ளதாகவே அறியவேண்டும். இதன் காரணம் லக்ஷ்மீநாராயணன் என்னும் பிரியாத ரூபத்தால் ஆகும்.

44. உத்தமாம் குணஸம்பந்நாம் ரூப யௌவந சாலிநீம்

அலோலுபேந சித்தேந த்ருஷ்ட்வா மாமேவ சிந்தயந்

பொருள் – உபாஸகன் மிகவும் சிறந்த குணங்கள் கொண்டவளும், அழகானவளும் ஆகிய எந்த ஒரு பெண்ணைக் கண்டாலும், என்னை மனதில் நிறுத்தியவானாக, அவளை எந்தவிதமான காமமும் இன்றி நோக்குவானாக.

45. ஸ்த்ரீஷு ஷுாந்தமநா நித்யமவதந்நிப்ரியம் ஸதா
அதிக்ரமம் பரிஹரந் ஸஞ்ஜாதம் சாப்யதர்க்யந்
46. ஷுாலயந் பாவநை: ஸ்த்ரீணாம் ஜாயமாநம் வ்யதிக்ரமம்
குப்ஜாம் வ விகலாம் வாபி ஸர்வாவஸ்தாம் கதாம் ஸ்த்ரியம்
47. அவிநிந்தம்ச்சரம் ஸ்த்ரீணாம் ப்ரியம் சாஸ்த்ராநுகூலத:
ஏவம் வருத்த: ஸதாசாரோ நரோ விகதகல்மஷ:
48. மத் பக்தோ மத் ப்ரியகரோ மத்யாஜீ மத் பராயண:
ப்ராப்நோதி பரமம் தாம் தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்

பொருள் – அவன் எந்த பெண்ணின் மீது கொள்ளும் விருப்பத்தால் தடுமாறுவதில்லை. ஆனால் அவர்களைக் குறித்து கடுமையான சொற்கள் கூறாமல் உள்ளான். அவன் எந்த ஒரு தவறுகளையும் செய்வதில்லை; அப்படியே செய்தாலும், எந்தவிதமான வாக்குவாதமும் இன்றி அவற்றுக்கான ப்ராயச்சித்தம் செய்கிறான். பெண்களிடம் உள்ள கூன்முதுகு முதலான எந்த ஒரு குறைகளையும் அவன் கூறுவதில்லை. சாஸ்த்ரங்களை எப்போதும் பின்பற்றுபவனாக இருந்தபடி, பெண்களுக்கு மகிழ்வை உண்டாக்கும் செயல்களையே செய்கிறான். எப்போதும் நன்மைகளையே செய்தபடியும், பாபங்கள் இல்லாதபடியும், எனது பக்தனாக இருந்தபடியும், என்னை மகிழ்விக்கும் செயலைச் செய்தபடியும் உள்ள ஒருவன், என்னையே ஆராதித்து, என்னில் ஆழ்ந்த பக்தி கொண்டவனாக இருந்து, இறுதியில் மஹாவிஷ்ணுவின் உயர்ந்த இடத்தை அடைகிறான்.

49. இதி தே கதிதா சக்ர தாரிகாயா: பரா ஸ்திதி:
வித்யாநாமபி சாந்யாஸாம் கிம் பூய: ச்ரோதுமிச்சஸி

பொருள் – இந்த்ரனே! இப்படியாக நான் தாரிகாவின் தன்மையை உனக்கு விளக்கினேன். மற்ற வித்யைகள் குறித்து உனக்கு என்ன அறியவேண்டும் அதனை நீ கேட்பாயாக.

இருபத்து ஏழாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்